

Hadrianus IV. Natione Anglicus, necnon antea didictus, Roberti filius, ex villa Malvesbitia, oppidi Vitulamii, aliàs S. Albani, Batoniensis diocesis, Episcopus Albanensis, creatus Romæ Nonis Decembris 1154. Vixit annos 4. menses 8. dies 28. creavit Cardinales 16. Obiit Anagninæ, Anno Domini 1159. Kalend. Septemb. cujus Corpus Romam devictum, in Ecclesia S. Petri conditum est. Vacavit sedes Romana dies tres.

Alexander III. fuit natione Tuscus, patria Senensis, familia nobili Bardinella, quæ postea Paporona dicta est, Rolandus antea vocatus, Raynerii filius, Canon. Regul. presbyter Card. tit. S. Marci, & Apost. Sedis Cancell. Creatus quinto Nonas Septemb. 1159. Coron. die Dominico 12. Kal. Octob. Vixit an. 21. menses 11. dies 23. Creavit Card. 44. Obiit 6. Kal. Septemb. Anno Dñi 1181. Sepultus in Basil. S. Joan. Lateran. Vacavit sedes dies 2. Victor IV. Antipapa sedet contra Alex. annos 4. menses octo, ante ejus obitum Paschalis III. Pseudopontifex designatur, sedit annos circiter quinque, in ejus locum Callistus III. creatus cum sedisset an. Octo, tandem Alex. III. ut verum Pont. veneratur anno 1178.

Canonizatio S. Eduardi Regis Angliæ, ejusque ascriptio in numerum Sanctorum Confessorum.

Hujus Sancti Festum agitur die 5. Januarii.

ALEXANDER EPISCOPUS, *Edita A.D. 1161.*
Servus Servorum Dei: Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, Episcopis, ac Dilectis filiis Abbatibus, Prioribus, aliisque Ecclesiarum Prælati per Angliam constitutis, salutem & Apostolicam benedictionem.

Lius devotionis constantiam, & fidei firmitatem, quam circa Matrem vestram, Sacrosanctam Romanam Ecclesiam exhibetis, diligentius attendentes, in id propositum voluntatis adducimur, ut vos sicut charissimos fratres, & speciales Ecclesie filios sincera charitate in Dño diligamus, propensius honoremus, & postulationes vestras quantum cum Deo possumus, libenti animo admittamus.

§. 1. Inde utique fuit, quod super petitione, quam de Eduardo glorioso quondam Rege Anglorum, canonizando, & in Sanctorum Catalogo ascribendo, tam carissimus in Christo filius noster Henricus, Illustris Anglorum Rex, quàm vos ipsi, nobis instantius porrexistis, sollicitam cum fratribus nostris deliberationem habentes, libro miraculorum inspecto, quæ dum in carne mortali viveret, & postquam de presenti sæculo est assumptus, omnipotens Dñs per suam misericordiam declaravit. Vitis etiam literis antecessoris nostri piæ record. Innoc. Papæ, vestris quoque testimoniis inde receptis; quæ vis negotium tam arduum & sublime, non frequenter soleat nisi in solemnibus Conciliis de more concedi.

§. 2. De communi tamen fratrum nostrorum consilio, juxta votum & desiderium prædicti filii nostri Regis, ac vestrum, corpus ipsius Confessoris ita glorificandum censuimus, & debitis præconiis adorandum in terris, sicut eundem Confessorem Dominus per suam gratiam glorificavit in cælis. Vnde videlicet inter sanctos Confessores decreto numeretur, qui hoc ipsum apud Deum signis meruit, ac virtutibus obtinere.

§. 3. Quia igitur decet honestatis vestræ prudentiam, eum piè colere, & toto studio venerari, quem auctoritate Apostolica venerandum vestra postulavit devotio, & colendum; universitatem vestram per Apostolica scripta monemus, & exhortamur in Domino, quatenus eum ita deinceps studeatis debitis obsequiis honorare, ut ipsius intercessionibus apud districtum Judicem mereamini veniam obtinere, & gloriosum in æterna beatitudine præmium invenire.

Dat. Anagninæ 7. Idus Februarii.

Canonizatio S. Bernardi, primi Abbatis Clarevallensis, & institutoris Ordinis Monachorum Cisterciensium S. Benedicti, ejusque relatio in numerum Sanctorum Confessorum, cum institutione suæ festivitatis.

Alias similes literas ad Regem Francia, alias ad Abbates Ordinis Cisterciensium, alias quoque ad Abbates Clarevallenses, sub hac eadem die, hic Pont. dedit, quas tamen uti minus necessarias hic inserere prætermisi.

Hujus Sancti Festivitas celebratur die 20. Mensis Augusti. Et hujus Ordinis materia est tibi indicata sup. in Pasch. II. const. 1. Desiderium.

ALEXANDER EPISCOPUS, *Edita A.D. 1149.*
Servus Servorum Dei: Venerabilibus fratribus Archiepiscopis, Episcopis, & Dilectis filiis Abbatibus, aliisque Ecclesiarum Prælati, in Regno Francia constitutis, salutem & Apostolicam benedictionem.

Contigit olim dum essemus Parisiis constituti, ut Cimagni quidam, ac Venerabiles Viri, de canonizando

ALEXANDER TERTIUS.

Maximum infamia pro Communi...

Cuius virtutes & merita hic indicantur.

Hic idem Pontifex SS. Confessionum catalogo illum ascripsit...

Restatur Praetor ad generationem huius Sancti.

D.P.A. 5. die 13 Ian.

Elia A.D. 1168.

Advertens hic Pontifex...

Mandat Carolo Sedi...

sanctae record. Bernardo, quondam Clarevallensi Abbate...

§. 1. Nuper autem ex instantia & devotione Clarevallensium fratrum...

§. 2. Quibus omnibus pia consideratione pensatis, & in Concilio Fratrum nostrorum...

§. 3. Vos etgo qui & ejusdem Sedis Apostolicae instituta suscipere...

Dat. Anagninæ 15. Kalendas Februarii 1164.

III, De Reconciliatione Regum Franciae, & Angliae à Sedis Apostolicae Legatis...

ALEXANDER EPISCOPUS, Servus Servorum Dei: Dilectis filiis...

Quanta universae Dei Ecclesiae, & praesertim Romanae & Orientali detrimenta...

§. 1. Quocirca discretionem vestram per Apostolica scripta monemus...

procurantes pe ad petitionem vel favorem unius aliquid statuat...

Ad haec, vobis districtius prohibemus, ne inter vos, vel alter Regnum Anglorum intrare...

Dat. Beneventi 10. Idus Septembris.

Canonizatio Thomae Cantuariensis Archiepiscopi...

Celebratio Romani Ecclesiae...

ALEXANDER EPISCOPUS, Servus Servorum Dei: Venerabilibus fratribus...

Redolee Anglia fragrantia, & virtute signorum, quae per merita illius sancti & venerabilis viri Thomae...

§. 1. Nos vero, auditis innumeris & magnis miraculis quae jugiter per illius Sancti viri merita fieri...

§. 2. Universitatem itaque vestram monemus, & auctoritate qua fungimur districtè precipimus...

Datum Signiae 4. Idus Martii.

Approbatio Ordinis, seu militiae S. Jacobi de Spatha...

Prohibet que ne intrare...

D.P.A. 9. die 12. Aug.

IV.

Elia A.D. 1174.

S. Thomas Cantuariensis...

Canonizatio eiusdem.

Iusto celebrandi natalis ipsius.

V.

ALEXANDER TERTIUS

Administrationem hujus Militie Regi Hispaniarum perpetuo concessit Adrian. VI. inf. in ejus const. 1. Dum intra. Et eorum privilegia vide in const. 32. Clem. VII. Ex Apostolica.

ALEXANDER EPISCOPVS, Servus Servorum Dei: Dilectis filiis Petro Ferdinando, Magistro S. Jacobi, ejusque fratribus clericis, & laicis, tam presentibus quam futuris, commanem vitam professis, in perpetuam rei memoriam.

Act. A. D. 1775

procurium.

Benedictus Deus in donis suis, & sanctus in omnibus operibus suis, qui Ecclesiam suam nova semper prole fecundat. Et sicut pro patribus filios in ea facit exurgere, sic à generatione in generationem notitiam nominis sui, & lucem fidei Christianae diffundit. Ut sicut ante ortum solis stellae sese ad occasum in firmamento sequuntur, ita in Ecclesiasticis gradibus generationes justorum (antequam veniat dies Domini magnus & horribilis, & tenebras nostras veri solis splendor illuminet) per tempora sibi succedant. Et sicut multi saepe per caudam Draconis dejiciuntur in terram, ita per adoptionem spiritus, quotidiana fiat reparatio perditorum, & de profundo inferni ad quaerenda multi caelestia erigantur. Et ita corpora teneantur in terra, ut tanquam cives sanctorum, & domestici Dei cogitatione, ac desiderio conserventur in caelis.

Quidam nobiles viri in Hispaniis deo militare volentes, ut in militia sub uno eorum Magistro in iustissimis.

§. 1. Hoc sane temporibus nostris in partibus Hispaniarum de divino factum munere gratulamur, ubi nobiles quidam viri peccatorum vinculis irretiti, & miseratione illius qui vocat ea quae non sunt, tanquam ea quae sunt, superna gratia afflati, & tacti super multis transgressionibus suis dolore cordis intrinsecus, & praeteritorum agentes poenitentiam peccatorum, non solum possessiones terrenas, sed & corpora sua stare in extrema quaeque pericula pro Domino decreverunt. Et ad exemplum Domini nostri Jesu-CHRISTI, qui ait: Non veni facere voluntatem meam, sed ejus qui misit me patris, in habitu, & conversatione Religionis, sub unius Magistri stauerunt obedientia commorari. Eo utique moderamine propositum suum & ordinem temperantes, ut quia universa turba fidelium in conjugatos, & continentes distinguitur, & Dominus Jesus-CHRISTUS non solum pro viris, sed & pro feminis quoque, de femina nasci voluit, & cum hominibus conversari, habeatur in ipso ordine, qui caelitem ducant vitam, & consilium Beati Pauli sequantur, qui dicit: De virginibus autem praecipuum Domini non habeo, consilium autem do. Sint etiam qui juxta institutionem Dominicam, ad procreandam sobolem, & in continentia praecipuum evitandum, conjugibus suis utantur, & una cum eis ad incolatum supernae patriae de convalle lacrymarum, & terrena transiit peregrinatione nitantur, & lacrymis diluant, & operibus pietatis reatus. Quibus supra fundamentum suum (quod CHRISTUS est) pro cura carnis & affectibus liberorum, ligna, faenum, stipulam adificare contingit, cum alii expeditores & continententes, adificent aurum, argenteum, & lapides pretiosos. Et isti tamen & illi militent uni Regi, & super unum fundamentum caelestem unam adificent mansionem, promissione Psalmistae in Domino roborati, qui minora quoque membra Ecclesiae confortat, & dicit: Imperfectum meum viderunt oculi mei, & in libro tuo omnes scribebantur.

Qui Magister & milites Papa supplicarunt, ut sub sua protectione suscipiant.

§. 2. In horum autem fidelium Christi collegio, tu dilecte in Domino fili Petre Ferdinando per voluntatem Dei magisterium super alios, & providentiam suscepisti. Qui cum quibusdam fratrum tuorum ad praesentiam nostram accedens, cum humilitate qua decuit, à Sede Apostolica requisisti, ut vos, tanquam peculiare filios in defensionem nostram, & locum in quo caput ordinis factum fuerit, in jus & proprietatem sacrosanctae Romanae Ecclesiae recipere deberemus.

Papa ergo sic recipit eorum in ecclesia.

§. 3. Unde nos devotionem vestram & bonum in Domino desiderium attendentes, de communi fratrum nostrorum consilio in speciales & proprios sacrosanctae Romanae Ecclesiae filios vos recipimus. Ordinem vestrum auctoritate Apostolica confirmantes praesentis scripti privilegio communimus.

§. 4. Statuentes, ut quascumque possessiones, quaeque bona in praesentiarum iuste & legitime possidetis, aut in posterum concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum oblatione fidelium, seu aliis iustis modis partrate Domino poteritis adipisci, firma & vobis & vestris successoribus, & illibata permaneant. In quibus haec propriis duximus exprimenda vocabulis. Lodium & monasterium, cum cauto & pertinentiis suis. Burgum de ponte Nunii contra Lodium, cum suis pertinentiis. Crescente cum cauto & suis pertinentiis. Quintanilla de Petro Fernandez, cum cauto & suis pertinentiis. Batria cum cauto & suis pertinentiis. Lentamo cum suis pertinentiis. Sanctum Salvatorem del Estriana, cum cauto & suis pertinentiis. Moncont, cum cauto & suis pertinentiis. Penagosan cum suis pertinentiis. Santa Maria de Pinel, cum suis pertinentiis. Veles, cum suis pertinentiis. Alfarella, cum suis pertinentiis. Orella cum suis pertinentiis. Mora, cum suis pertinentiis. Moraveia, cum suis pertinentiis. Decima de Valera, & Portadgo, cum suis pertinentiis. Estremera, cum suis pertinentiis. Alazar, cum suis pertinentiis. Almodova, cum suis pertinentiis. Latunda, cum suis pertinentiis. Lazarza, cum suis pertinentiis. Sancimus praeterea ne occasione antiquae detentionis, live scripturae, quicquam vobis possit auferre, quae ultra memoriam hominum, sub Sarracenorum detenta sunt potestate, & de munificentia Principum, seu vestro studio & labore, aut jam obtenta sunt, aut in futurum, auxiliante Domino, poteritis obtinere. Cum enim unica sit nobis intentio, & singularis cura semper emineat pro defensione Christiani nominis decertate, non solum res, sed personas ipsas protectione fratrum incunctate exponere, plurimum profuerit hoc pium opus & laudabile studium impedire, si labores, & stipendia vestra, quae in communi proficiunt, praeripiantur ab aliis, & otiosi, ac desidiosi, atque in laboribus suis, non quae Jesu CHRISTI, sed quae sua sunt requirerent emolumenta, illa perciperent quae pro tantis laboribus vobis & pauperum CHRISTI vobis sunt provisa, dicente Apostolo, Qui non laborat, non manducet.

Bonorum acquisitione & retentione conceditur.

Proprietatem eorum vobis.

§. 5. Inter ea sane, quae professionis vestrae in ordine statutum est observari, primum est, ut sub unius Magistri obedientia in omni humilitate atque concordia, sine proprio vivere debeatis, illorum fidelium exemplum habentes, qui ad fidem Christianam Apostolorum praedicatione conversi, vendebant omnia, & ponebant pretium ad pedes illorum, dividebaturque singulis, prout cuique opus erat, neque aliquis illorum qui possederat, suum esse dicebat, sed erant eis omnia communia.

Marimoniam permittit.

§. 6. Ad suscipiendam quoque prolem, quae in timore Domini nutretur, & infirmitatis humanae remedium juxta institutionem Domini, & indulgentiam Apostoli, qui ait: Bonum est homini mulierem non tangere, propter fornicationem autem unusquisque uxorem suam habeat, & similiter mulier vitum suum: qui continere nequiverit, conjugium fortietur, & servet in violatam fidem uxori, & uxor viro, ne thori conjugalis continentia violetur. Si autem viri praemortui fuerint, & relictae uxores quae ordinem susceperunt, nubere voluerint, denuncietur hoc Magistro, sive Commendatori, ut cum illius licentia cui mulier ipsa vult nubat, secundum verbum Apostoli dicentis; Mortuo viro soluta esse intelligitur mulier à lege viri, cui vult nubat, tantum in Domino. Quod etiam de viris intelligitur observandum, una etenim utriusque lege tenentur.

Defensa à Religione prohibet.

§. 7. Statuimus quoque ut nullus fratrum, sive sororum post susceptionem ordinis vestri, & promissam obedientiam, vel redire ad saeculum, vel ad alium Ordinem, sine magistri licentia, audeat se transferre, cum sint in Ordine vestro loca statuta, ut quisque districtus valeat conversari. Discendentem vero nullus audeat retinere, sed ad Ordinem suum per censuram Ecclesiasticam, qui discesserit cogatur.

Capitulum ne minus annis & de illius Magistri licentia suscipiantur praeribit.

§. 8. Ut autem in Ordine vestro, cum majori omnia deliberatione tractentur, statutum est inter vos, ut locus aliquis ordinetur, in quo per singulos annos in solemnitate omnium Sanctorum generale Capitulum teneatur, & sit ibi clericorum conventus & Prior, qui illorum, & aliorum clericorum qui de Ordine vestro fuerint, curant.

ALEXANDER TERTIUS

ram possit habere, ac fratrum, cum necesse fuerit, provideat animabus. Sint autem tredecim in Ordine fratres, qui Magistro, cum opus fuerit, in consilio, & dispositione domus assistant, & eligendi Magistri curam habeat competentem. Prior siquidem clericorum, cum Magister migraverit de hac luce, de Domo, & Ordine sollicitudinem gerat. Cui sicut Magistro Ordinis obedientes existant, donec per providentiam tredecim praedictorum fratrum magistri electio celebretur. Is (cum transitus Magistri fuerit auditus & cognitus) tredecim illos fratres, sine dilatione aliqua convocabit, & si quisquam eorum infirmitate vel alia ex causa, infra quinquaginta dies adesse nequiverit, cum aliorum consilio, qui praesentes fuerint, alium absentis loco constituet, ut Magistri electio ex aliquorum absentia minime differatur. Illi vero tredecim fratres (si magister, qui pro tempore fuerit, perniciosus aut inutilis apparuerit) cum consilio Prioris clericorum, sanioris partis Capituli, & Majoribus domus corrigendi, aut etiam amovendi eum, habeant potestatem. Et si inter eum & Capitulum emerferint quaestiones, debitum eis finem imponant, ne per aliena iudicia, vel dilabatur Ordo, vel temporalis substantia dissipetur. In nullam autem ex hoc fratres illi superbiam eleventur, sed Magistro suo devoti & obedientes existant. Et si quis eorum ex hac vita transferit, vel pro culpa, seu alia quacumque fuerit occasione mutandus, Magister cum consilio reliquorum majoris partis alium loco ejus substituatur. In Capitulo autem quod diximus annis singulis celebrandum, tredecim isti fratres & Commendatores domorum, nisi evidens & magna eos necessitas detinuerit, ad statutum locum incunctanter accurrant, & communiter tractent, quae ad profectum Ordinis, animarumque salutem, & sustentationem corporum fuerint statuenda. Vbi praecipue ad defensionem Christianorum intendere moneantur, & districtè praecipitur, ut in Saracenos, non mundanae laudis amore, non desiderio sanguinis effundendi, non terrenarum rerum cupiditate bellum tractent, sed id tantum in pugna sua intendant, ut vel Christianos ab eorum tueantur incursum, vel ipsos ad culturam possint Christianae fidei provocare.

Visitatorum eleccionem & munus indicat.

Clericorum & Prioris vitam & vestitum designat.

Commendatoris munus praefert.

Hospitum & indigentium curam committit.

Praedictorum reverentiam, & praecipit.

§. 9. Eligantur & tunc Visitatores idonei, qui domos fratrum per anni circulum fideliter visitent, & quae ibi digna correctione invenerint, aut ipsi corrigant, aut ad generale Capitulum ipsi deferant corrigenda.

§. 10. Clerici praeterea vestri Ordinis, per villas & oppida simul maneat, & Priori, qui super eos fuerit ordinatus, obedientes existant. Et filios fratrum qui eis a Magistro fuerint commissi, instruant scientia litterarum. Et fratribus, tam in vita quam in morte spiritualia subministrant. Induuntur autem superpellicis, & conventum, & claustrum sub Priore suo tenebunt, & humiliter facient, quod ab ipso illis, secundum Deum fuerit imperatum. Vbi fratres quoque, de quibus Magistro visum fuerit, conversentur, & non sint otiosi, sed vacent orationi, & aliis operibus pietatis, Clericis vero de laboribus, & aliis bonis à Deo praestitis decimae reddantur à fratribus, unde libros & congrua faciant Ecclesiarum ornamenta, & in necessitatibus corporum convenienter sibi provideant. Et si aliquid super fuerit, secundum providentiam magistri, in usus pauperum erogetur.

§. 11. Ut autem concordia charitasque inter vos servetur, & à peccato detractionis & murmurationis cuncti debeant abstinere, qui commendator in quolibet loco fuerit constitutus, pro facultate domus, in sanitate, & aegritudine, quodcumque opus fuerit, cum ea sollicitudine ac benevolentia subministrat, ut neque in substantia paritatem, neque in verbo amaritudinem gerere videatur.

§. 12. Sit vobis praecipua cura hospitum & indigentium, & necessaria illis pro facultate domus liberaliter confertantur.

§. 13. Exhibeatur Praelatis Ecclesiarum honor & reverentia. Subministrat Christi fidelibus Canonicis, Monachis, Templariis, Hospitalariis aliisque in sanctae Religionis observantia positis, consilium & auxilium, quorumlibet & indigentia, si facultas fuerit, subleventur, ut Deus in vestris glorificetur operibus, & alii qui viderint humilitatis, & charitatis vestrae provocentur odore.

§. 14. Ad haec adjiendum decernimus, ut si, locus aliquis, in quo Episcopus esse debeat, in vestram venerit potestatem, sit ibi Episcopus, qui cum Ecclesiis & clero suo designatos sibi redditus & possessiones, & spiritualia jura percipiant. Reliqua vero cedant in usus vestros, & in vestra dispositione, sine cujusdam contradictione, persistent. Profecto in Parochialibus Ecclesiis, quas habetis, noluit Episcopus suo jure fraudari. Si autem in locis desertis, aut in ipsis terris Saracenorum de novo Ecclesias construxeritis, Ecclesiae illae plena gaudeat libertate, ne aliqua per Episcopos decimarum, aut alterius rei exactio gravetur. Liceatque vobis per clericos vestros idoneos easdem Ecclesias cum suis plebibus gubernare, neque interdicto per Episcopos, vel excommunicationi subdantur, sed fas sit vobis, tam in majori Ecclesia, quae caput fuerit Ordinis, quam in aliis, excommunicatis & interdictis exclusis, divina semper officia celebrare.

§. 15. Praeterea, ne humanis vexationibus & calumniis à defensione Christianorum retrahi valeatis, Apostolica auctoritate decernimus, ne personas vestras, praeter Legatum Apostolicae Sedis à Latere Romani Pontificis destinatum, interdicere quisquam, & excommunicare praesumat. Quod etiam de familiis, & servientibus vestris statuimus, qui stipendia vestra percipiunt, donec justitiam parati sint exhibere. Nisi forte talis fuerit culpa, ex qua ipso facto Ecclesiasticam censuram incurrant.

§. 16. Christum vero, & oleum sanctum, consecrationes Altarium, seu Basilicarum, ordinationes Clericorum vestrorum, qui ad sacros ordines fuerint promovendi, à dioecetano suscipietis Episcopo, si quidem Catholicus fuerit, & gratiam atque communionem Apostolicae Sedis habuerit, & ea gratis, & absque ulla pravitate vobis debeat exhibere. Alioquin liceat vobis quem malueritis Antistitem adire, qui nostra fultus auctoritate, quod postulat indulgeat.

§. 17. Liceat praeterea vobis in locis vestris, ubi quatuor fratres, vel plures fuerint, Oratoria construere, in quibus fratres, & familiae vestrae tantum, & divinum audire officium, & Christianam possint habere sepulturam. Ita enim volumus necessitati vestrae consulere, ut non debeant ex hoc adjacentes Ecclesiae injuriam sustinere.

§. 18. Cum autem generale interdictum terrae fuerit, liceat vobis, clausis januis, exclusis excommunicatis, & interdictis, non pulsatis campanis, suppressa voce, divina officia celebrare.

§. 19. Nihilominus praesenti decreto sancimus, ut si quis in aliquem vestrum, fratrem videlicet, vel sororem, violentas manus iniecerit, excommunicationis sententiae sit adstrictus. Et illud idem pro tutela vestra, tam in sententia quam in poena fervetur, quod sub felicis memoriae Papae Innocentio praedecessore nostro, de tuitione clericorum generali Concilio noscitur institutum.

§. 20. Decernimus ergo ut nulli hominum liceat jura vel possessiones vestras temere perturbare, aut bona vestra auferre, vel ablata retinere, minuire, seu quibilibet vexationibus fatigare, sed illibata omnia & integra conserventur, eorum, pro quorum gubernatione, & sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva Sedis Apostolicae auctoritate.

§. 21. Ad indicium autem hujus à Sede Apostolica perceptae liberalitatis, decem Malachinos nobis nostrisque successoribus annis singulis persolvatis.

§. 22. Si qua igitur secularis, Ecclesiasticae persona hanc nostrae constitutionis paginam sciens contravenire tentaverit, secundo, tertiove monita, nisi praesumptionem suam digna satisfactione revocaverit, potestatis, honorisque sui dignitate careat, reamque se Divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à sacratissimo corpore, ac sanguine Dei, & Domini nostri Redemptoris IESU CHRISTI aliena sit, atque in extremo examine districtae ultioni subiaceat.

§. 23. Cunctis autem vobis vestra jura servantibus sit pax Domini nostri IESU CHRISTI, quatenus & hic fructum bonae actionis percipiant, & apud districtum Iudicem praemia aeternae pacis inveniant. Amen.

Vias tuas Domine demonstra mihi. Ego Alexander Catholicae Ecclesiae Episcopus.

Bonorum aequivocorum pacifica possessionem amittit, sine praedictis Episcoporum praerogativa in Terris Saracenorum.

Personas vestras interdicere velat. Tu attende Conc. Trid. sess. 25. c. 11.

Ordinationes ab Episcopis denegari prohibet.

Oratoria construendi facultatem concedit. Tu vide cons. 99. Clem. VIII.

Celebrandi quae tempore interdicti.

Violentas manus in ecclesiasticos excommunicationis subponit.

Perturbari quocumque prohibet.

Annua Sedis Apostolicae recognitionem dari jubet. Contravenientibus poenas imponit.

Benefactoribus pacem indicit.

Papa subscripsit.

Originalis scriptio
 Ego Gualterus Galuam Episcopus.
 Ego Joannes Presbyter Cardinalis SS. Joannis & Pauli tituli Pammachii.
 Ego Joannes Presbyter Cardinalis tit. S. Anastasie.
 Ego Albertus Presb. Card. tit. S. Laurentii in Lucina.
 Ego Basso Presb. Card. S. Pudentianæ tit. Pastoris.
 Ego Manfredus Presb. Card. tit. S. Cæcilie.
 Ego Petrus Presb. Card. tit. S. Sabinæ.
 Ego Jacinthus Diaconus Card. S. Mariæ in Cosmedin.
 Ego Corditio Diaconus Card. S. Theodoti.
 Ego Cynthius Diaconus Card. S. Adriani.
 Ego Vitellus Diac. SS. Sergii, & Bachi.
 Ego Laborans Diac. Card. S. Mariæ in porticu.
 Ego Ramerius Diac. Card. S. Georgii ad Velabrum.
 Ego Vivianus Diac. Card. S. Nicolai in Carcere Tulliano.
 Dat. Ferentin. per manum Gratiani S. R. E. Subdiaconi, & Notarii, tertio Nonas Julii, Indictione octava, Incarnationis Dominicæ anno 1175. Pontificatus verò D. Alexandri Papæ III. Anno sextodecimo.

VI. Approbatio Ordinis Monachorum S. Basilii magni, in Monasterio S. Salvatoris Messanensis, in Provincia Siciliæ, omniumque largitionum Regis Rugerii.

Hujus Ordinis statuta quadam vide infra const. 26. Eug. iv. Inter curas: Exemptiones & gratias vide const. 4. Calix. iij. Præter, & Gregor. xij. const. 58. Benedictus. Hunc ordinem sub unius Abbatis generalis regimine reduxit Greg. prædictus ibidem. Ac de eorum habitu in d. const. Greg. Et de erectione Novitiatuum in Italia, inf. pice Clem. 8. const. 50. Cum ad.

Congregatio autem reformatorem Monachorum fuit instituta, cujus ordinationes vide in Clem. 8. const. 103.

ALEXANDER EPISCOPVS, Onuphrio Archimandrita S. Salvatoris Messanensis, ejusque fratribus, tam presentibus, quam futuris Regularem vitam professis in perpetuum.

Ordinum
Apostolica Sedes, cui, quanquam immeriti, providente Domino præsidemus, auctoritate debitoque nostri officii cõpellimur, viros Religiosos sincera charitate diligere, & ne cujuslibet temeritatis incursum, aut eos à suo proposito revocet, aut robur, quod ablit, sacre Religionis infringat, Apostolico ipsos præsidio cõmunire. §. 1. Ea propter precibus charissimi in Christo filii nostri GG. Illustris Siciliæ Regis, benigni inclinati, & vestris postulationibus favore gratuito annuentes, præfatum Monasterium, in quo divino estis obsequio mancipati, sub B. Petri & nostra protectione suscipimus, & præsentis scripti privilegio communimus. §. 2. In primis siquidem statuentes, ut Ordo Monasticus, qui secundum Deum & B. Basilii Regulam, quæ in eodem Monasterio antiquitus instituta esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. §. 3. Præterea quascumque possessiones, quæcumque bona, quascumque obedientias & Abbatias, Rex Rugerius recol. mem. eidem Monasterio per privilegium suum, Bulla aurea communitum, concessit, omnem quoque honorem, dignitatem, consuetudines, & quidquid aliud vobis, vestrisque Successoribus contulit, sicut in privilegio suo plenius continetur, firma vobis, vestrisque successoribus & illibata permancant. §. 4. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis. Locum ipsum, in quo præfatum Monasterium situm est, cum omnibus pertinentiis suis. In Sicilia quidem obedientias has. Ecclesiam S. Leonis de Messana; Ecclesiam S. Stephani de Messana; Ecclesiam S. Nicolai de Yse; Ecclesiam S. Joannis de Pischro; Ecclesiam S. Nicolai de Pelleræ; Ecclesiam S. Mercurii de Trama; Ecclesiam S. Nicolai de Canneto; Ecclesiam S. Nicædi de S. Neio; Ec-

clesiam S. Barbari de Menna; Ecclesiam S. Jacobi de Calo; Ecclesiam S. Marthæ de Mallimacho; Ecclesiam S. Petri de Largo Flumine; Ecclesiam S. Veneris de Venillis; Ecclesiam S. Theodori de insula Milasii; Ecclesia SS. Anne & Nicolai de monte Fori; Ecclesiam S. Georgii de Troilo; Obedientiam de Agro; Obedientiam de Salice. In Calabria autem obedientias has; Ecclesiam S. Pancratii de Ebriatico; Ecclesiam S. Theodori de Nicotera; Ecclesiam SS. Cofinæ & Damiani; Ecclesiam S. Nicolai de Drofo; Ecclesiam S. Viti cum tenimentis de Buzauos; Ecclesiam S. Jerusalem; Ecclesiam S. Canonis; Ecclesiam S. Joannis de Frulluzano; Obedientiam de Catuna; Obedientiam de Kecusilli cum tertia Argilli; Obedientiam de Tuchi cum omnibus pertinentiis & tenimentis eorum. Monasteria autem in Sicilia hæc; Monasterium S. Richardi de Messana; Monasterium S. Salvatoris de Presbytero Scolatio; Monasterium S. Mariæ de Mallæ; Monasterium S. Philippi de Messana; Monasterium S. Petri de Gicula; Monasterium S. Petri de Agro; Monasterium S. Salvatoris de Placa; Monasterium S. Eliæ de Embola; Monasterium S. Basilii de Traina; Monasterium S. Philippi de Demanna; Monasterium S. Pancratii; Monasterium S. Angeli de Brolo; Monasterium S. Mariæ de Gala; Monasterium S. Georgii de Gipro. In Calabria verò Monasterium S. Eliæ novi; Monasterium S. Joannis de Laureæ; Monasterium S. Fantini; Monasterium S. Pancratii de Salla, cum omnibus obedientiis eorum.

§. 5. In supradictis siquidem Monasteriis omnibus, debes tu fili Archimandrita, ac tui post te Successores, Abbates instituire, consilio & consensu qui in eis fuerint Monachorum. Et si quis Abbatum indignus fuerit Abbatia cui præest, tu illum & tui Successores justè & canonicè amovere debetis, & alium substituere in loco ejus, quem dignum prævideritis, juxta Dei timorem & Regulam Monasterii vestri.

§. 6. Liceat quoque vobis in supradictis omnibus monasteriis, & obedientiis examinare & judicare Abbates, Monachos, & Laicos eorum, tam de spiritualibus, quam temporalibus, & causas eorum justè, & canonicè definire. Ipsi verò tibi tuisque Successoribus debent obedientiam, & reverentiam debitam exhibere, tanquam Patri & Archimandritæ eorum, & justitias vobis solvere constitutas.

§. 7. Ad hæc, quascumque possessiones, quæcumque bona, tam de piscationibus, olivetis, nemoribus, molendinis, terris, vineis, cænētis, & pomariis, quàm de hominibus, & quibuscumque aliis, idem Monasterium in præsentiarum ubique justè & canonicè possidet, aut in futurum concessione Põstificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis præstante Domino poterit adipisci, ipsa vobis, & ipsi Monasterio auctoritate Apostolica confirmamus. Eo tenore quod Messanensis Archiepiscopo & Successoribus ejus, tam tu fili Archimandrita, quàm Successores tui, viginti solidos, centum libras cereæ, viginti incensii, & totidem cadofæ, & olei, pro censu annuatim solvere debeatis.

§. 8. Sanè novalium vestrorum quæ propriis manibus aut sumptibus colitis, sive de quibuscumque aliis proventibus vestris, vel de nutrimentis animalium vestrorum, nullus à vobis vel ab hominibus vestris, decimas exigere, vel extorquere præsumat.

§. 9. Liceat quoque vobis Clericos, vel Laicos, liberos & absolutos è sæculo fugientes, ad Monasterium vestrum recipere, & eos absque contradictione aliqua retinere.

§. 10. Prohibemus insuper ut nulli fratrum vestrorum post factam in Monasterio vestro professionem, fas sit de eodem loco, nisi arctioris Religionis obtentu, absque Archimandritæ sui licentia discedere. Discedentem verò absque communium literarum cautione nullus audeat retinere.

§. 11. Prohibemus etiam, ut nullus ipsum Monasterium interdiceret audeat, vel monasteria, aut obedientias ejus, seu homines eorum.

§. 12. Libertates quoque & immunitates antiquas, & rationabiles consuetudines Monasterii vestri concessas & hæcenus observatas, ratas habemus, & eas perpetuis temporibus illibatas permancere censemus.

§. 13. Ob

Autoritas Archimandrita instituti Abbatibus in di- diis locis.

Judicandi- que de Mo- nachis & Laicis, tam in tempora- libus, quàm spiritualibus.

Licentiam acquirendi quæcumque bona, de qui- bus census hic enuncia- tus Archie- pife. Messa- nensis est per- solvendus.

Exemptio & Decimis. Vi- de qua nota- vi in const. a Calix. iij. V. get. Licentia alio reci- piendi.

Prohibitio de hæcete- riis membra in- terdicendi. Censuratio antiqua imm. usq. 8

Originalis scriptio
P. An. 16. Julii.
VI.
Hujus Ordinis statuta quadam vide infra const.
Eug. iv. Inter curas: Exemptiones & gratias vide const. 4. Calix. iij. Præter, & Gregor. xij. const. 58. Benedictus. Hunc ordinem sub unius Abbatis generalis regimine reduxit Greg. prædictus ibidem. Ac de eorum habitu in d. const. Greg. Et de erectione Novitiatuum in Italia, inf. pice Clem. 8. const. 50. Cum ad.
Congregatio autem reformatorem Monachorum fuit instituta, cujus ordinationes vide in Clem. 8. const. 103.
ALEXANDER EPISCOPVS, Onuphrio Archimandrita S. Salvatoris Messanensis, ejusque fratribus, tam presentibus, quam futuris Regularem vitam professis in perpetuum.
Ordinum
Sufceptio Monast. vii S. Salvatoris Messanensis sub protectione Sedis Apost.
Approbatio Ord. & Regula S. Basilii.
Approbatio largitionum Regis Rugerii.
Enumeratio aliquorum horum in Sicilia & Calabria.

Electio Archimandrita ad fratres & Monasterii spectat.

Prohibitio perturbandi d. Monast.

Sanctio penalis in perturbatores.

Benedictio pro sanioribus.

D. P. An. 17. die 21. Oct.

§. 13. Obstante vero te nunc ejusdem loci Archimandrita, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet subreptionis astucia, seu violentia præponatur, nisi quem Fratres Monasterii, communi consensu, vel fratrum major pars consilii sanioris secundum Dei timorem, & Monasterii Regulam, de se ipsis providerint eligendum.

§. 14. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat præfatum Monasterium temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed illibata omnia & integra conserventur, eorum pro quorum gubernatione, & sustentatione concessa sunt, rebus (aliis usibus) omnimodis profutura. Salva Sedis Apostolicæ auctoritate, & Messanensis Archiepiscopi, sicut supra dictum est, annuo censu.

§. 15. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica secularive persona, præsentis constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundò tertiove commonita, nisi præsumptionem suam digna satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à sacratissimo corpore & sanguine Dei, ac Domini Redemptoris nostri JESU-CHRISTI aliena sit, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat.

§. 16. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus, sit pax Domini nostri JESU CHRISTI, quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen, Amen.

Dat. Anagninæ per manum Gratiani S.R. E. Subdiaconi, & Notarii, 14. Kalendas Novembris, Indictione 9. Incarnationis Dominicæ 1175. Pontificatus vero D. Alexandri Papæ III. an. 17.

VII.

Approbatio Ordinis Fratrum Carthusianorum, cum elargitione gratiarum.

Aliis hic Ordo privilegii donatus fuit, quorum aliqua vide infra in const. 3. Honor. III. cum dilecti Greg. IX. const. 3. Quoties. Vrb. V. const. 2. Sincera. Et signanter exemptionem à jurisdictione Ordinariorum & aliorum concessit Bonif. IX. in const. 3. Sacrosancta. Et exemptionem à decimis dedit Mart. V. in const. 4. Fons.

Hujus Ordinis obedientia perpetuò esse debet sub Priore Majoris domus Carthusiæ, & Definitorum Capituli generalis, ex const. 17. Julii II. Dum ad fructus.

Privilegia omnia, indulta, exemptiones, & gratiæ, tam in spiritualibus, quam in temporalibus concessa, & concedenda, quibusvis Mendicantium, & non Mendicantium Ordinibus communicavit huic Ordini Greg. XV. in const. Ad uberes 42. inf. tom. 4. Et S. Brunonis Confessoris dicti Ordinis fundatoris Festivitatem sub ritu semiduplici die 6. Octob. ubique terrarum celebrandam instituit idem Greg. dicto tom. 4. constit. 44. Domini nostri.

Edita A. D. 1176.

Exordium.

Confirmatio Ordinis.

ALEXANDER EPISCOPVS, SERVVS SERVORVM DEI: Dilectis filiis Guidoni Priori Carthusien. ejusque Fratribus, tam presentibus, quam futuris in perpetuum Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Cum vos per Dei gratiam multa promereatis gloria meritorum, & vitam solitariam eligentes, divinæ contemplationi arctius intendatis, bonus odor Religionis vestræ id ad nos inducit, ut communi, & speciali debito quieti vestræ debeamus intendere, & jura vestra summo opere conservare.

§. 1. Ea propter dilecti in Domino Filii, vestris justis postulationibus clemèter annuimus, vestramque & alias domos Ordinis vestri, cum omnibus bonis, pascuis, & possessionibus, quas impræsentiarum justè, & canonicè possidetis, aut in futurum justis modis, præstante Domino poteritis adipisci, sub B. Petri, & nostra protectione suscipimus, & præsentis scripti privilegio communimus, & terminos quos rationabiliter statuistis, vobis, & domibus vestris auctoritate Apostolica confirmamus.

§. 2. Ad hæc, auctoritate Apostolica arctius interdicimus, & sub interminatione anathematis prohibemus, ne quis infra terminos vestros, vel domorum vestrarum, hominem capere, furtum, seu rapinam committere, vel homicidium facere audeat, aut homines ad domos vestras venientes, vel ab eis redeuntes, quomodolibet perturbare, ut ob reverentiam Dei & locorum vestrorum infra hos terminos, non solum vos, & fratres vestri, sed etiam alii plenam pacem habeant, & quietem.

§. 3. Adjicientes quoque statuimus, ut infra dimidiam leucam, à terminis possessionum, quas habetis, nulli Religioso liceat quodlibet ædificium constituere, vel possessiones acquirere.

§. 4. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat vos super possessionibus, vel pascuis vestris, temerè perturbare, aut super his vobis molestiam, vel gravamen inferre, vel eas ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare. Sed illibata omnia, & integra conserventur, eorum, pro quorum gubernatione & sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva Sedis Apostolicæ auctoritate.

§. 5. Si qua igitur in futurum, Ecclesiastica, Sæcularive persona hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire tentaverit, secundò, tertiove commonita, nisi præsumptionem suam digna satisfactione correxerit, potestatis, honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à sacratissimo corpore, & sanguine Dei, & Domini Redemptoris nostri JESU-CHRISTI aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat.

§. 6. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri JESU-CHRISTI, quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Ego Alexander Catholica Ecclesia Episcopus subscripsi.
Ego Hubaldus Hostientis Episcopus subscripsi.
Ego Joannes SS. Joannis, & Pauli Presb. Card. subser.
Ego Albertus Presbyter Cardinalis tit. S. Laurentii in Lucina subscripsi.
Ego Ruer. Presb. Card. S. Petri ad vincula subscripsi.
Ego Boso Presb. Card. S. Pudentianæ subscripsi.
Ego Joannes Presb. Card. tit. S. Marci subscripsi.
Ego Theodinus Presb. Card. tit. S. Vitalis subscripsi.
Ego Manfredus Presb. Card. tit. S. Cæcilie subscripsi.
Ego Pettus Presb. Card. tit. S. Sufannæ subscripsi.
Ego Hyacinthus S. Mariæ in Colinedin Diaconus Cardinalis subscripsi.
Ego Cinthius Diac. S. Adriani subscripsi.
Ego Hugo Cardinalis Diac. S. Eustachii juxta templum Agrippæ subscripsi.
Ego Laborans Diac. Card. S. Mariæ in Porticu subscripsi.
Ego Raynerius Diaconus Card. S. Georgii ad Velum aureum subscripsi.

Dat. Anagninæ per manum Gratiani S.R.E. Subdiaconi, & Notarii, quarto Non. Septembris, Indictione nona, Incarnationis Dominicæ Anno 1176. Pontificatus vero D. Alexandri Papæ III. Anno 17.

De pace cum Friderico Imperatore Venetiis inita, ejusque absolutione.

VIII.

Eisdem ferè literas hic idem Pontifex ad Petrum Abbatem Cassinensem, & Capuanum Archiepiscopum sub die 24. hujus mensis Julii conscripsit. Et alias ejusdem exempli ad Richardum Cantuariensem Episcopum, ejusque suffraganeos direxit. Sed eas usi huic similes prætermisit.

ALEXANDER EPISCOPVS, SERVVS SERVORVM DEI: Venerabilibus Fratribus Rogero Eboracensi Archiepiscopo, Apostolica Sedis Legato, & Hugoni Dunelmensi Episcopo; Salutem & Apostolicam benedictionem.

Exigunt gratissimæ devotionis obsequia, quæ nobis & Ecclesiæ tam devotè, quam laudabiliter exhibuisse noscimus.

Prohibitio Ordinis perturbatio.

Alii Religiosi nihil pascuis loca d. Ordinis a. quæant.

Nemo Ordinem infra m. s.iam.

Alioquin panis dicitur succent.

Pax auctoritate Ordinis dicitur.

Papa subscripsi. Curia subscripsi.

Dat. P. A. die 2. Sep.

Edita A. D. 1177.

Corroboratio felicitatis successus Pa.

noſcimini, ut felices & ſuccellus Eccleſiæ vobis, ſicut ſpecialibus & devotis Eccleſiæ filiis ſpiritualibus deſcribamus, cum dignum ſit & cōveniens, & honeſtum, ut quos ita habuimus in noſtra devotione firmos, & ſtabiles, de proſperitate noſtra, & ipſius Eccleſiæ reddamus hilares & gaudentes. Agite itaque unā nobiſcum gratias Omnipotenti Deo, qui habitat in altiffimis, & humilia reſpicit de ſupernis, de cujus munere venit, ut ſponſa ſua Sacroſancta Eccleſia diu & graviter procellis fluctibus, & validiffima tempeſtate quaſata, nunc tandem portum ſalutis attigerit, & pacatis ſævientibus procellis, debita & deſiderata tranquillitate lætetur.

§. 1. Sanè duodecimo Kalendas inſtantis menſis Auguſti, de mandato chariſſimi in Chriſto filii noſtri Friderici Illuſtris Romanorum Imperatoris, præſentibus Principibus Eccleſiaſticis, & etiam ſæcularibus Pheutonicæ Regni, publicè in anima ejus, in præſentia noſtra, coram innumeroſa hominum multitudine præſtiterunt, taçtis Sacroſanctis Evangeliiſ, juramentum, quod poſtquam idem Imperator veniret Venetias, omni quaſitione, & contradictione ſopita, pacem Eccleſiæ, ſicut per fratres noſtros & Principes ſuos diſpoſita eſt & tractata, & pacem chariſſimi in Chriſto filii noſtri Vuillelmi Illuſtris Siciliæ Regis, uſque ad quindecim annos, & treguam Longobardorum uſque ad ſex annos, in anima ſua, & etiam à Principibus ſuis faceret, ſicut in ſcripto pacis, & treguæ continetur, juramento firmari. Et Principes Teutonicæ Regni, ſcilicet Venerabiles fratres noſtri Magdeburgenſis, Colonienſis, & Chriſtianus dictus Moguntinus Archiepiſcopi, & quidam alii in anima ſua proſe jurare fecerunt.

§. 2. Nono verò Kal. Auguſti præſatus Imperator, ſicut tractatum fuerat & diſpoſitum, venit ad Eccleſiam B. Nicolai, quæ per unū milliare diſtat à Venetiis, & ibi tā ipſe, quàm Archiepiſcopi, Epifcopi, & alii Principes Teutonicæ Regni abrenuntiantes Schiſinati, per fratres noſtros Epifcopos & Cardinales, de mādato noſtro, præſentibus quibuſdam aliis, abſolutionis beneficium meruerunt.

§. 3. Deinde venerunt Venetias, & ibi ante Eccleſiam B. Marci prædictus Imperator innumera multitudine virorum, & mulierum præſente, & alta voce reddente gratias & laudes Altiffimo, nobis ſicut Summo Pontifici obedientiam, & reverentiam humiliter & reverenter exhibuit, & recepto à nobis pacis oſculo, nos devotè dextravit, & cum reverentia qua decuit, & devotione, uſque ad altare in Eccleſiam introduxit.

§. 4. Sequenti verò die in feſto B. Jacobi, ab eodem Imperatore rogati, ad prædictam Eccleſiam S. Marci ſolemnia celebraturi Miſſarum acceſſimus. Et nobis illuc venientibus præſatus Imperator extra Eccleſiam obviam venit, & dextro latere noſtro devotè ſuſcepto, nos in Eccleſiam introduxit. Et peractis Miſſarum ſolemniiſ, nos uſque ad ipſius Eccleſiæ portam dextravit. Et cum aſcenderemus paleſtredum noſtrum ibi paratum, ſtapham tenuit, & omnem honorem & reverentiam nobis exhibuit, quam prædeceſſores ejus noſtris conſueverunt anteceſſoribus.

§. 5. Erit itaque ſolicitudinis veſtræ, nobis & Eccleſiæ in proſperis ſucceſſibus congaudere, & effectum pacis aliis devotis Eccleſiæ filiis aperire, ut hi quos zelus Domini tangit, de pacis munere divinitus dato in Domino gaudeant, & exultent.

Dat. Venetiis in Rivo alto, 7. Kalend. Auguſti.

qua die 21. illi firmati cum principibus videlicet imperatoris.

Et die 24. ſolem Imp. ſchiſmati renuntiavit, & abſolutus fuit.

Obedientiam que huic Summo Pontifici exhibuit.

Ac ſubſeq. die 25. idem Pontifex ſolemniter Miſſam celebravit, & Imperator ipſiſ, & reverentiam præſtitit.

De ea ergo reſtoras Dominus Dei congaudere, Deo quo gratias agere debent. Dat. P. A. 18. die 26. Julii.

IX. Indiçtio XI. Sacri, & generalis Concilii Lateranenſis III. pro anno 1179.

ALEXANDER EPISCOPVS, Servus Servorum Dei: Venerabilibus Fratribus Piſano Archiepiſcopo, & univerſis Epifcopis, & dilectis filiis Abbatibus per Tuſciam conſtitutis, Salutem & Apoſtolicam Benediçtionem.

Quoniam in agro Domini, qui eſt Eccleſia, tanquam ſpinæ & tribuli naſcuntur quotidie, & pullulāt germina vitiatorum, cum videlicet, quia proni ſunt ſenſus ho-

Hic Pontifex ob cauſas, hic annuatiat.

Bullæ. Mag. Tom. I.

minis ad malum, ab adoleſcentiâ ſua, tōm quia inimicus homo de malicia ſua zizania ſuperſeminare non ceſſat & germen bonum nititur ſuffocare, necēſſe eſt diligentiam; ad eſſe cultorum, & nunc evellere & amputare jam nata, nunc etiam naſcituris nociſis gravaminibus proſcificendi aditum obſerare; ſubſequenter autem & inferere fructiferum germen, & ſeminare ſemen bonum, quod trigefimum, ſexageſimum, & centefimum ſecundum ſecundante Deo poſſit afferre. Nam & hæc verba illa dominica ſonare videntur, quibus Hieremiam Prophetam & in eo Evangelicum Sacerdotem inſtruxit, dicens: Dedi verba mea in ore tuo. Ecce conſtitui te ſuper gentes, & regna, ut evellas, & deſtruas, & diſperdas, & diſſipes, & ædifices, & plantes. Id autem licet univerſis Eccleſiarum Rectoribus incumbat, multo tamen fortius imminet Romanæ Urbis Antiftiti, qui à Domino Jeſu Chriſto, ut caput eſſet Eccleſiæ, in B. Petro accepit, & de paſcendis Dominicis ovibus, & fratribus confirmandi, expreſſum & ſpeciale noſcitur habuiſſe mandatum.

§. 1. Inde ſiquidem eſt, quod nos, licet inſufficientes meritis, ad providentiam Apoſtolicæ Sedis, & Miniſterium univerſalis Eccleſiæ à Deo, (ut ipſi placuit) diſponente vocati, quia in Eccleſia Dei correptione videmus quamplurima indigere, tam ad emendanda quæ diſigna emendatione videntur, quàm ad promulganda, que ſaluti fidelium viſa fuerint expedire, de diverſis partibus perſonas Eccleſiaſticas decrevimus evocandas. Quarum præſentia & conſilio, quæ fuerint ſalubria ſtatuantur, & quod bonum ſecundum conſuetudinem antiquorum Patrum provideatur, & firmetur à multis. Quod ſi particulariter fieret, non facile poſſet plenum robur habere.

§. 2. Quocirca per Apoſt. vobis ſcripta mandamus, qualiter huic noſtræ diſpoſitioni plenè deſideriis cooperari curetis, & prima Dominica advenientis Quadrageſiæ ad Urbem Romam, ducete Domino veniat, ut cooperante S. Spiritu gratia, tum in corrigendis enormitatibus, tum in ſtatuendis, quæ Deo grata fuerint, cōmuni ſtudio, quod fuerit agendum agatur, & uno humero ſublevemus; Arcam Domini, at que uno ore honorificemus Deum, & Patrem Domini noſtri Jeſu-Chriſti.

Dat. Tuſculi, undecimo Kalend. Octob.

terminatus

Ad emendationem, & reſpiciendo proſectum Chriſti fidelium.

Indicte Concilium Lateranenſe generale, in futura Quadrageſima celebrandum.

D. P. An. 1179 die 21. Oct.

LUCIUS TERTIUS PONT. CLXXIII. ANNO DOMINI MCCLXXIII.

Lucius III. Lucenſis, Hetruſcus, Vbaldus Alucingolus, Bonagiunæ Mordi filius. ex Canonico Lucenſi, Preſbyter Cardinalis rita. Præſedis ab Innoc. II. & Epifcopus Oſtienſis & Veliternus ab Hadriano IV. factus. Creatus Romæ quart. Kalend. Septembris, & coronatus 3. Kalend. anno 1181. Sedit annos quatuor, menſes duos, dies 28. Creavit Cardinales 5. Obiit Veronæ 7. Kalend. Decembris 1185. Corpus ejus in Cathedrali Eccleſia ſepultum. Non vacavit ſedes.

URBA